

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי, גליון 1154 מיום 18 בדצמבר, 1941.

פקודת מלוה המלחמה.

מס' 33 לש' 1941.

פקודה הקובעת הוראות לסידור מלוה-מלחמה ע"י ממשלת פלשתינה (א"י).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת מלוה-המלחמה, 1941. השם הקצר.
2. בזה מקנים סמכות לנציב העליון, לסדר בפלשתינה (א"י), באישורו של מזכיר הממלכה, הלוואות באותם סכומי הכסף אשר ימצא לרצוי מזמן לזמן, וזה ע"י הוצאת שטרי-מלוה רשומים או תעודות לחסכונות מלחמה או שניהם (ושטרות ותעודות אלה קרויים לקמן „שטרי-מלוה“), ומכירתם בין בארץ ובין בחו"ל.
3. כל אותם הכספים שייאספו ממכירת שטרי המלוה עפ"י הוראות הפקודה הזאת ישמשו להנהלת המלחמה ולנציב העליון ניתנת בזה סמכות להלוות כל כסף שייאסף כך לממשלת הוד מלכותו בממלכה המאוחדת באותם שערי-רביית אשר יקבעם, ועל כל פנים לא יותר מבשער הקבוע.
4. בזה מכריזין כי הקרן והריבית המובטחות ע"י שטרי המלוה יהיו זקופים מחוב על קופת ההכנסות הכללית ועל האקטיב של ממשלת פלשתינה (א"י), וייפרעו מתוכם.
5. למרות הוראות פקודת מס הבולים, לא ישולם מס-בולים על כל העברה של שטרי המלוה.
6. הנציב העליון רשאי להתקין תקנות הקובעות את הסוגים והשם של שטרי המלוה שיוצאו עפ"י הוראות הפקודה הזאת, והקובעות את הענינים דלקמן ביחס לכל הסוגים או לכל סוג של שטרי המלוה—
(א) שער הרביית שתשולם על שטרי מלוה אלה ותאריך תשלום הרביית, ואופן תשלומה;

- (ב) באיזה תאריך ובאיזה אופן ייפדו שטרי מלוה אלה, ולצורך זה רשאי הוא לקבוע שערי־פדיון ואופני פדיון שונים;
- (ג) האופן שבו תוגשנה בקשות לשטרי מלוה, האנשים שאליהם תוגשנה והמקומות שבהם תוגשנה;
- (ד) מי הם האנשים הרשאים להיות בעלים רשומים של שטרי המלוה;
- (ה) באיזה אופן ובאיזה תנאים יירשמו שטרי מלוה אלה ומי ינהל את פנקס שטרי המלוה;
- (ו) באיזה אופן ובאיזה תנאים מותר להעביר שטרי המלוה מבעל רשום לכל אדם אחר;
- (ז) מהו הסכום המקסימלי של שטרי המלוה שמותר לרשום על שם בעל אחד, ולצורך זה רשאי הוא לקבוע סכומי־מקסימום שונים לסוגים שונים של שטרי מלוה;
- (ח) באיזה אופן ובאיזה תנאים מותר להמיר שטרי מלוה מסוג אחד בשטרי מלוה מסוג אחר;
- (ט) בדרך כלל לביצוע טוב יותר של הוראות הפקודה הזאת.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

10 בדצמבר, 1941.

פקודת בריאות העם (תקון),

מס' 34 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת בריאות העם, 1940.

- הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—
1. פקודה זו תקרא פקודת בריאות העם (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת בריאות העם, 1940, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.
2. סעיף־קטן (2) של סעיף 20 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים דלקמן בסופה של פסקא (ח) הימנה:—
„או של בני אדם הזקוקים לשיכון כתוצאה מכל פעולה שנקטו בה עפ"י סעיף זה”.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

10 בדצמבר, 1941.

פקודת מסילות הברזל הממשלתיות (תקון).

מס' 35 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת מסלות הברזל הממשלתיות, 1936.

- הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—
1. פקודה זו תקרא פקודת מסלות הברזל הממשלתיות (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחד עם פקודת מסלות הברזל הממשלתיות, 1936, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 10 של
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 10 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) ע"י מחיקת המלים —

„יכול הנציב העליון לקבוע בצו שבאזורים ידועים שיוגדרו באותו צו, הנמצאים מחוץ לאזורי עירייה ואזורי בנין ערים, לא יבנה שום אדם כל בנין”

המופיעות בהתחלת סעיף-קטן (1) מאותו סעיף והחלפתן במלים דלקמן —
„לא יבנה אדם כל בנין”;

(ב) ע"י מחיקת המלים —

„אם נמצא איזה בנין או מבנה מחוץ לאזור עירייה או לאזור בנין ערים”.

המופיעות בהתחלת סעיף-קטן (2) מאותו סעיף, והחלפתן במלים דלקמן —
„אם נמצא איזה בנין או מבנה”.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

16 בדצמבר, 1941.

פקודת המועצות המקומיות.

מס' 36 לש' 1941.

פקודה הממזגת ומתקנת את החוק בענין מועצות מקומיות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת המועצות המקומיות, 1941.

הקמת מועצות
מקומיות.

2.—(1) על פי הצעת מושל המחוז רשאי הנציב העליון להכריז בצו כי כל כפר או קבוצה של כפרים או אזור יהיו מתנהלים ע"י מועצה מקומית: הצו יפרש את הרכבה, את מועד כהונתה ותפקידיה של המועצה, את סמכויותיה והובותיה ואת אזור שיפוטה, או יקבע הוראות בענינים אלה, וכלי לפגוע בכללותן של ההוראות דלעיל מותר לכלול בצו הוראות בענין מינויה או בחירתה של המועצה המקומית וכן הוראות ביחס לכל הענינים הכרוכים בכך, לרבות בירור ערעורים ובקשות בקשר עם כך בבתי דין מפורטים או בצורה אחרת, הקמת ועדות של המועצה, מינוים או בחירתם של פקידיה, הפסקת פעולתם או פיטוריהם, סמכותם ותפקידיהם, הענקת פנסיות ותגמולים להם וכל הדברים הכרוכים בכל ענין מן הענינים דלעיל.

(2) הנציב העליון רשאי באותו אופן ועל יסוד אותה הצעה, להכריז כי מועצה מקומית תוקם ברובע של אזור עירוני הנבדל מפאת צרכיו ואפיו משאר חלקי האזור העירוני: הצו לא יינתן אלא אם נתקבלה הסכמת מועצת העירייה, ונוסף לפרטים הדרושים עפ"י סעיף-קטן (1), יציין הצו גם את מהות היחסים שבין המועצה המקומית לבין מועצת העירייה: ובהתחשב עם הוראות הצו, לא תיפגענה הסמכויות אשר למועצת העירייה על הרובע.

מועצה מקומית
כאישיות משפטית
והסמכויות
הכרוכות בכך.

3.—(1) מועצה מקומית תהא לה סמכות של אישיות משפטית ובהתחשב עם הוראות הצו המכוון אותה הרשות בידה לחתום חוים, להחזיק ולרכוש נכסי מקרקעים או כל טובת הנאה בהם, ולהופיע בשמה היא כתובעת וכנתבעת בתביעות משפטיות.

(2) אסור לה למועצה מקומית למכור כל נכסי מקרקעין הרשומים על שמה או כל טובת הנאה בהם, או למשכנם או להחכירם או להחליפם או להעבירם בצורה אחרת, אלא באשורו של מושל המחוז.

4. מועצה מקומית תהא זכאית לעשות את הדברים דלקמן באישורו של מושל המחוז, אך לא בשום דרך אחרת, ובהתחשב עם ההוראות והתנאים של הצו המכונן אותה ועם כל אותם התנאים שיוטלו על ידי מושל המחוז —

(א) ללוות כסף מכל אדם לכל מטרה שנתאשרה ע"י מושל המחוז, וכדי להבטיח את תשלום הקרן והרביית של הלוואות אלה, יכולה היא למשכן או לשעבד למלוה כל נכסים או הכנסה של המועצה;
(ב) ללוות לזמן-מה כל סכום או סכומים מן הבנק אשר אצלו שמור חשבונה של המועצה.

סמכותה של
מועצה מקומית
ללוות כספים.

5.—(1) בהתחשב עם הוראות הצו המכונן את המועצה המקומית, תהא למועצה מקומית סמכות באשורו של מושל המחוז, להטיל:—

(א) מסים, לרבות מס חנוך, על נכס המצוי בכפר או באזור או בקבוצה או ברובע, אשר ישולמו ע"י בעליו או המחזיק בו. מותר להטיל מס חינוך עפ"י פסקא זו נוסף על כל מס חינוך המוטל עפ"י סעיף 10 של פקודת החינוך, והסמכויות המסורות עפ"י פסקא זו תבואנה להוסיף על הסמכויות המסורות עפ"י אותו סעיף, ולא לגרוע מהן.

(ב) כל אותם מסי הרשימות, או המסים האחרים, שמועצת עיריה מורשית באותה שעה להטיל או שמועצה מקומית רשאית להטילם עפ"י הוראות כל פקודה.

(ג) תרומות מתושבי הכפר או האזור או הקבוצה או הרובע לצרכי חנוך או לצרכים אחרים: בתנאי שמושל המחוז רשאי לפטור מתשלום כל תרומה כזאת כל בני אדם או סוג של בני אדם אשר, לדעתו, אין התרומה עשויה להביא להם או לילדיהם כל הנאה.

(ד) מס ג'לגולת על תושבי הכפר או האזור או הקבוצה או הרובע.

(2) בלא לפגוע בהוראות סעיף 12(1) מותר לכלול בצו המכונן מועצה מקומית הוראה בענין הערכת מסים וסכומים אחרים שיש להטילם עפ"י סעיף זה ובכל ענינים הכרוכים בהערכה זו, בענין הטלתם לפי מכסות אחוזים שונות או דרגות שונות על נכסים או על בני אדם מסוגים שונים, או בענין הטלתם על חלקים מסויימים של אזור המועצה המקומית, בענין אופן גבייתם, שחרורים מהם וויתורים עליהם, הפחתות ומחיקות של מסים אלה, ובענין בירור ערעורים בקשר עם כך.

6. מס או תשלום או סכום אחר המגיע למועצה מקומית יהא ניתן לגבייה לפי החוק הנוהג מזמן לזמן בענין גביית מסים או תשלומים או סכומים אחרים המגיעים למועצת עיריה, בשינויים המתאימים, ומסי הגולגולת, התשלומים או הסכומים האחרים המגיעים למועצה מקומית יהיו ניתנים לגבייה עפ"י החוק הנוהג מזמן לזמן בענין גביית תשלומים המגיעים למועצת עיריה, בשינויים המתאימים, ולצורך זה הסמכויות המסורות לראש עיריה עפ"י חוק זה רואין אותן לגבי מועצה מקומית, כסמכויות המסורות לנשיא המועצה המקומית.

גביית מסים וכו'.

7.—(1) מועצה מקומית תערוך מדי שנה בשנה, בצורה שתקבע, תקציב המראה את הערכת ההוצאה וההכנסה, ואם הרובע הוא בתוך תחומי אזור עירוני, יוגש התקציב באמצעות מועצת העיריה למושל המחוז, ובמקרים אחרים ישר למושל המחוז לאשור, ומשנתאשר כך ישמש אותו התקציב כתקציבה של המועצה המקומית ואין לשלם כל תשלום מכספי המועצה המקומית, ואין לקבל כל התחייבות אלא בהתאם לו. המועצה המקומית רשאית, באישור כיוצא בזה, לשנות את התקציב. מושל המחוז רשאי, לאחר שהביא בחשבון את דעת המועצה המקומית, לתקן או לדחות כל פרט בתקציב, או להוסיף כל פרט לתקציב, אם ישנו, לדעתו, נסבות יוצאות מן הכלל הקשורות במועצה המקומית והעושות הוספה זו להכרחית למען טובת הצבור.

(2) כל חלוקי דעות המתעוררים בין המועצה המקומית ומועצת עיריה בקשר עם התקציב השנתי, יובאו למושל המחוז והחלטתו תהיה סופית.

8.—(1) הצו המכוון מועצה מקומית יוכל לכלול הוראה ליצירת קופת המועצה המקומית לקיום בטחונם של כספי המועצה ועניינים אחרים הכרוכים בכך, לבקורת חשבונות המועצה (בהתחשב עם הוראות סעיף-קטן (2) של סעיף זה) ולזקיפת כל תשלום שלא הותר עפ"י הוראות אותו צו או עפ"י התקציב שנתאשר עפ"י הוראות סעיף 7 מפקודה זו, לחובת המועצה.

(2) חשבונותיה של מועצה מקומית יבוקרו ע"י רואה החשבונות של העיריה שנתמנה ע"י הנציב העליון עפ"י פקודת העיריות, 1934, וההוראות של אותה פקודה בענין בקורת החשבונות של העיריה החולגה בשנתיים המתאימים על בקורת החשבונות של מועצה מקומית.

מס' 1 לש' 1984

9.—(1) באשורו של מושל המחוז, וכשהמועצה היא לרובע — באישורה של מועצת העיריה, תהא למועצה המקומית הסמכות להוציא חוקי-עזר לענייני בריאות, סדר והנהלה פנימית, לרבות פיתוח כבישים, בכפר, באזור, בקבוצה או ברובע, ובלי לפגוע בכללות הסמכות דלעיל, יוכלו חוקי-עזר אלה לכלול הוראה להטלתם ולגבייתם של מסים, תשלומים ותרומות, שהותרו עפ"י סעיף 5 של הפקודה ושל כל תשלום או תרומה מכל אדם, פרט למועצה, בקשר לעניינים שנקבעו באותם חוקי עזר ולתשלום פיצויים לכל אדם שנפגע על ידי כך.

(2) חוקי-עזר אלה יוכלו לקבוע עונשין להפרתם, ולא יותר מקנס של עשרים פונט לכל עברה, ואילו אם העברה נמשכת, קנס נוסף של לא יותר משני פונט לכל יום שבו נמשכת העברה לאחר שנתקבלה מודעה בכתב על אותה הפרה מאת מושל המחוז או מאת נשיא המועצה המקומית, או לאחר חיוב בדין, כשלא נקבע במיוחד עונש להפרת איזה חוקי-עזר, נענשים עליה בקנס של לא יותר מחמשה פונט, ואילו אם העברה נמשכת — בקנס נוסף של לא יותר מפונט אחד בעד כל יום שבו נמשכת העברה, לאחר מודעה או חיוב בדין כאמור לעיל.

(3) חוקי-עזר אלה יוכלו לקבוע כי נוסף על כל קנס כזה, הרי כל הוצאה שהוציאה מועצה מקומית עקב הפרת כל חוק עזר או עקב ביצועה של כל עבודה שחייב אדם לבצעה עפ"י כל חוקי-עזר והוא לא ביצע אותה, תשולם על ידי האדם שהפר את חוק העזר או שלא ביצע את העבודה.

10.—(1) אם בזמן מן הזמנים:—

(א) תחשב מועצה מקומית כמועצה שתם מועדה עפ"י הוראות הצו המכוון אותה; או

בסכומי מושל
הפתח במקרים
יודעים.

(ב) לדעת מושל המחוז הדלה מועצה מקומית, לאחר שקבלה התראה כדין ממנו, למלא את התפקידים שהוטלו עליה עפ"י פקודה זו או על פי הצו המכונן אותה או עפ"י כל פקודה אחרת או חוק אחר או שאין היא מוציאה לפועל את ההנהלה התקינה של אזור שיפוטה.

רשאי מושל המחוז —

(א) לצוות לערוך בחירות חדשות לשם בחירת מועצה חדשה ולקבוע את תאריך הבחירות, או

(ב) למנות מועצה מבין בני אדם אשר יש להם ההכשרות לשמש כחברי מועצה, או

(ג) למנות ועדה שתשמש בתפקידי המועצה:

בתנאי —

(א) שזמן כהונתה של מועצה שנבחרה עפ"י הוראות סעיף קטן זה יהא בהתאם להוראות הצו המכונן את המועצה המקומית, וכן

(ב) שזמן כהונתה של כל מועצה או ועדה שנתמנתה עפ"י הוראות סעיף קטן זה ימשך עד לאותו יום שבו יצוה מושל המחוז לערוך בחירות חדשות או שבו יתן מושל המחוז הוראות אחרות.

(2) כל ועדה שנתמנתה עפ"י הוראות הסעיף הקטן הקודם יהיו לה הסמכויות והתפקידים המסורים למועצה המקומית עפ"י הפקודה הזאת, עפ"י הצו המכונן אותה ועפ"י כל פקודה אחרת או חוק אחר.

(3) אם נתמנתה ועדה עפ"י הוראות סעיף קטן (1) של סעיף זה ימנה מושל המחוז אחד מחבריה כיו"ר שלה, ואם יראה צורך בכך, ימנה אחד מחבריה כסגן יו"ר שלה, אותו יו"ר או סגן יו"ר יקבל מקופת המועצה המקומית את המשכורת אשר תיקבע מוזמן לזמן ע"י מושל המחוז, ויהיו לו כל הסמכויות והתפקידים המסורים או המועברים לנשיא או לסגן הנשיא של המועצה המקומית, עפ"י פקודה זו או עפ"י כל פקודה אחרת או חוק אחר או עפ"י הצו המכונן את המועצה המקומית.

(4) אם נראה למושל המחוז בכל זמן שהוא כי מועצה מקומית לא מלאה כל תפקיד או עבודה שהיא נדרשת או מוסמכת לעשותם עפ"י הפקודה הזאת או עפ"י כל צו המכונן אותה או עפ"י כל פקודה אחרת או חוק אחר, רשאי הוא ליתן צו הדורש מאת המועצה המקומית למלא אותו תפקיד או אותה עבודה במשך זמן מסוים שיפורט בצו, ואם לא מלאה המועצה המקומית במשך הזמן האמור אתרי אותו הצו, רשאי מושל המחוז למנות כל אדם שהוא מוצאו מתאים למלא אותו תפקיד או אותה עבודה, ורשאי הוא לקבוע את השכר שישולם לאותו אדם ולהורות כי אותו השכר וההוצאה הכרוכה בביצוע התפקיד או העבודה, יהיו זקופים כחוב על קופת המועצה המקומית.

(5) במקרה של שעת חירום כשאי אפשר לכנס אספה של המועצה המקומית רשאי מושל המחוז לדרוש מאת הנשיא או מסגן הנשיא או מכל חבר אחר של המועצה המקומית למלא כל תפקיד או להוציא לפועל כל עבודה שהמועצה המקומית נדרשת או מוסמכת לעשותה עפ"י פקודה זו או עפ"י הצו המכונן אותה או עפ"י כל פקודה אחרת או חוק אחר ואשר לדעת מושל המחוז הם דרושים לבטחוננו או לבריאותו של אזור השפוט של המועצה המקומית או של תושביו.

הפלת הפקודה
מס' 1 לש' 1936
על מועצות
מקומיות.

11. רשאי מושל המחוז להטיל על מועצה מקומית את פקודת העיריות (ביוב, תעול ומים), 1936, או על כל חלק הימנה, כדרך שהנציב העליון רשאי להטילה על מועצת עיריה עפ"י סעיף 29 הימנה, ואז תחול הפקודה או יחול אותו חלק הימנה על אותה מועצה מקומית כדרך שהם חלים על עיריה, בהתחשב עם השנויים דלקמן:—

(א) המילות „עיריה“ ו„מועצת העיריה“, בכל מקום שהן מופיעות, רואין אותן כאילו הוחלפו במילות „מועצה מקומית“.

(ב) המילות „פקודת העיריות, 1934“ בכל מקום שהן מופיעות רואין אותן כאילו הוחלפו במלות „פקודת המועצות המקומיות, 1941 או הצו שניתן על פיה המכונן את המועצה המקומית“.

(ג) המילות „הנציב העליון“ ו„הנציב העליון במועצה“ בכל מקום שהן מופיעות רואין אותן כאילו הוחלפו במלות „מושל המחוז“.

הקניית רכוש
המועצה המקומית
לכשיבוטל הצו
המכונן אותה.

12. צו שניתן עפ"י סעיף 2 המכונן מועצה מקומית רשאי הנציב העליון לבטלו בכל זמן, ומשבוטל הצו יחן הנציב העליון את ההוראות שיראה צורך בהן בענין הקניית כל רכוש של המועצה המקומית, ומשניתן צו כזה יקום הרכוש לקנין בהתאם לאותן ההוראות והטרנסאקציה תהיה פטורה מכל המסים שיש לשלמם עפ"י פקודת העברת קרקעות (מסים), 1939.

ביטול וסייג.

13.—(1) הפקודות המנויות בתוספת לפקודה זו מבוטלות בזה:—

בתנאי —

פרק פה.

(א) שכל הציוויים, חוקי העזר, התקנות או המודעות שניתנו כחוק עפ"י ההוראות של כל פקודה מן הפקודות המבוטלות בזה ואשר יש להם תוקף בתחילת תקפה של פקודה זו רואין אותם כאילו ניתנו עפ"י הוראות פקודה זו ועד שלא ישונו או יבוטלו עפ"י הוראות פקודה זו ישארו שרירים וקיימים, וכל המועצות המקומיות שהוקמו עפ"י כל ציוויים ממין זה שניתנו עפ"י פקודת המועצות המקומיות תוספנה להיות קיימות וכל חבריה יוסיפו לשמש בכהונתם כאילו לא ניתן תוקף לפקודה זו;

(ב) שכל הרשיונות הקיימים ובני התוקף שניתנו ע"י איזו מועצה מקומית, רואין אותם כאילו ניתנו עפ"י פקודה זו ולא יהא צורך לקבל עפ"י הוראות פקודה זו כל רשיון נוסף בעד הענינים, המעשים או הדברים אשר בעדם ניתנו אותם רשיונות עד תום מועד הרשיונות הללו.

(2) כל הערכות ההכנסה וההוצאה שהוכנו ע"י מועצה מקומית ונתאשרו ע"י מושל מחוז, רואין אותן כהערכות שהוכנו עפ"י פקודה זו והוראות פקודה זו תחולנה על אותן הערכות.

(3) כל מס או תרומה או תשלום שהוטלו כחוק ע"י מועצה מקומית לכל תקופה, שלא בסתיימה עם תחילת תקפה של פקודה זו יהיו ניתנים לגביה ע"י אותה מועצה מקומית ממש כאילו הוטלו עפ"י הוראות פקודה זו, וכל מס גולגולת שהוטל כחוק כאמור לעיל יהא ניתן לגבייה כאילו היה מס גולגולת שהוטל עפ"י הוראות פקודה זו.

התוספת.

שם הפקודה	הפרק בהוצאה המתוקנת של החוקים
פקודת הרשויות המקומיות (החלפתן).	פג
פקודת המועצות המקומיות.	פד
פקודת המילואות העירוניות.	צח
פקודת הביוב והתיעול.	קלב
הרולד מקמיכאל נציב עליון.	10 בדצמבר, 1941.

פקודת סימני המסחר (תקון)

מס' 37 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת סימני המסחר, 1938.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת סימני המסחר (תקון), 1941, וקוראין אותה מס' 35 לש' 1938. כאחת עם פקודת סימני המסחר, 1938, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 42 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול התנאי לסעיף. תקון סעיף 42 של הפקודה העיקרית.

3. סעיף 43 של הפקודה העיקרית יסומן מחדש כסעיף 43(1) ויתוקן ע"י הוספת הסעיף-קטן דלקמן:—
תקון סעיף 43 של הפקודה העיקרית.

„(2) לצורך הסעיף הזה יכלול המונח „מדינה נכרית“ כל מושבה, ארץ חסות, או ארץ הכפופה למרותה או לריבונותה של מדינה נכרית או כל ארץ אשר ביחס אליה מתנהל מנדט מטעם חבר הלאומים ע"י איוו מדינה נכרית.“

הרולד מקמיכאל
נציב עליון. 10 בדצמבר, 1941.

פקודת סימני הסחורות (תקון)

מס' 38 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת סימני הסחורות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת סימני הסחורות (תקון), 1941, וקוראין אותה פק' צא. כאחת עם פקודת סימני הסחורות הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 6
של הפקודה
העיקרית.

2. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף-קטן דלקמן לאחר סעיף-קטן (2) הימנו:—

„(א) סחורות שנמסרו בהתאם לדרישה שהוגשה מתוך הסתמכות על סימן מסחרי או תאור מסחרי המופיע בכל סימן, מודעה, פקטורה, רשימת יינות, מכתב-עסק, ניר-עסק, או מכתב מסחרי אחר תחשבוה לצורך פסקא (ד) של סעיף-קטן (1) של סעיף זה כסחורות אשר בקשר אתן משתמשים בסימן המסחרי או בתאור המסחרי.”

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

16 בדצמבר, 1941.

פקודת חוק הקרקעות (תקון)

מס' 39 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת חוק הקרקעות (תקון).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת חוק הקרקעות (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת חוק הקרקעות (תקון) הקרויה להלן הפקודה העיקרית:	<p>השם הקצר.
פרק עח.</p>
2. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים: „לדרוש מאת התובע להשליש בבית המשפט ערבון לתשלום הוצאות המשפט, ומשהושלש הערבון יכול בית המשפט” לאחר המלים „יכול בית המשפט” המופיעות בסעיף קטן (2) של אותו סעיף.	<p>תקון סעיף 6 כן
הפקודה העיקרית.</p>

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

16 בדצמבר, 1941.

פקודת בנק החסכונות של בתי הדואר של פלשתינה (א"י)

מס' 40 לש' 1941.

פקודה הקובעת הוראות בענין ייסודו והנהלתו של בנק-חסכונות של בתי הדואר ובענינים הכרוכים בכך.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת בנק החסכונות של בתי הדואר של פלשתינה (א"י), 1941, והיא תקבל תוקף ביום שיקבע ע"י הנציב העליון במודעה שתפורסם בעתון הרשמי.	השם הקצר.
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם חוץ אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:— „המנהל הכללי של בתי הדואר” פירושו הפקיד שנתמנה ע"י הנציב העליון להיות מנהל מחלקת הדואר והטלגרף וכל פקיד המכהן באותה שעה במשרה זו. „המשלה” פירושה ממשלת פלשתינה (א"י).	פירוש.

„קבוע“ פירושו קבוע בתקנות עפ"י פקודה זו.
 „ההכנסות“ של בנק החסכונות אינן כוללות כספים שנתקבלו בתורת פקדונות.
 „בנק החסכונות“ פירושו בנק החסכונות של בתי הדואר לפלשתינה (א"י).
 „שנה“ פירושה שנים עשר החדשים המסתיימים ביום השלושים ואחד במרץ
 בכל שנה שהיא.

3. יסד ייסדו בנק החסכונות של בתי הדואר לפלשתינה (א"י), כפי שנקבע
 לקמן.

ייסוד בנק
 החסכונות.

4. בהתחשב עם הוראות סעיף 11 של פקודה זו יהא בנק החסכונות כפוף
 להנהלתו ולפיקוחו של המנהל הכללי של בתי הדואר, ובהתחשב עם הוראות הפקודה
 הזאת ועם כל תקנות שהותקנו על פיה, רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר
 לנקוט בכל אותן הפעולות שתהיינה רצויות לעידוד החסכון ולהנהלה תקינה
 של בנק החסכונות ולמטרות כיוצא בזה לצורך טיפוח תכליותיה ומטרותיה
 של פקודה זו.

הנהלת בנק
 החסכונות.

5. המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי באישורו של הנציב העליון לפתוח
 סניפים לבנק החסכונות בכל בית-דואר, וכן רשאי הוא באותו אשור לסגור
 כל סניף של בנק החסכונות.

ייסודם וסגירתם
 של סניפים של
 בנק החסכונות.

6. המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי באישורו של הנציב העליון, למנות
 את כל אותם הפקידים שיחיו דרושים לביצועה של פקודה זו ולצורך זה רשאי
 הוא להעסיק לחלק מומנם פקידים המשמשים בשירות הממשלה.

העסקת פקידים.

7. פקדונות כספים שישולמו לבנק החסכונות יתקבלו ויסולקו באותם
 התנאים אשר ייקבעו.

פקדונות וסילוקם.

8. ממשלת פלשתינה (א"י) ערבה לסילוקם של כל הכספים שהושלשו
 בפקדונות בבנק החסכונות, ועל כן אם באיזה זמן שהוא או באיזה זמנים שהם
 יהא האקטיב של בנק החסכונות בלתי מספיק לסילוק התביעות החוקיות של
 כל מפקיד, יצוה הנציב העליון כי אותו גרעון יכוסה בכספי ההכנסות הכלליות
 של הממשלה.

ערובת הממשלה.

9.—(1) בעד כספי הפקדונות תשולם ריבית של שני אחוזים לשנה או לפי
 שער אחר אשר ייקבע מוזמן לזמן ע"י הנציב העליון באישורו המוקדם של מזכיר
 הממלכה: בתנאי שתפרסם בעתון הרשמי מודעה של לא פחות משלושה
 חדשים על כל שנוי בשער הריבית.

ריבית.

(2) הריבית לא תשולם על כל סכום של פחות מפונט אחד או על כל שבר
 של פונט ולא תתחיל להצטבר אלא למן היום הראשון לחודש שלאחרי יום
 השלשת הפקדון, והיא תחדל ביום האחרון לחודש אשר לפני החודש שבו מוציאין
 את הפקדון מן הבנק.

(3) בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (2) של סעיף זה מחשבין את הריבית
 עד ליום השלושים ואחד בחודש מרץ שבכל שנה, ואז מצרפין אותה לקרן שנשארה
 מושלשת כפקדון, והיא תהא חלק הימנה.

10.—(1) כל ההוצאות שהוצאו בביצועה של פקודה זו תכוסינה מכספי בנק
 החסכונות.

משכורות והוצאות.

(2) המונח „הוצאות” פירושו לצרכי פקודה זו הוצאות כל עבודה או שירות שנעשו ע"י בנק החסכונות או בקשר עמו, לרבות אותו הסכום אשר יוקצב כדין, באישורו של הנציב העליון, בעד עשייתה של אותה עבודה או מתן אותו שירות לחשבון הוצאות אדמיניסטרטיביות או שאר הוצאות להנהלת המפעל.

מה ייעשה
בכספים.

11.—(1) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת לא ישתמשו בכספים המצויים בבנק החסכונות בשום צורה שהיא למטרותיה של הממשלה אלא יושלשו באוצר הממשלה, הוצגו מאותם הסכומים שנקבע להחזיקם במזומנים לשם המטרות הכלליות של בנק החסכונות, ועד כמה שאפשר יושקעו הכספים האלה בשם בנק החסכונות, לפי הוראות מזכיר הכספים, בבטחון אחד או בכמה בטחונות שיאשרו מזמן לזמן ע"י הנציב העליון, או שישתמשו בהם ברבית באותה צורה שהנציב העליון יאשר מזמן לזמן, ואילו אותם הכספים שיועברו ללונדון לשם השקעה, יושקעו בבטחון אחד או בכמה בטחונות שיאשרו ע"י מזכיר הממלכה או שישתמשו בהם ברבית באותה צורה שמזכיר הממלכה יאשר מזמן לזמן וכל השקעה כזאת מותר להחליפה בכל עת שהיא בבטחונות דומים אחרים: בתנאי שלא יותר משליש הכספים האלה יהא מושקע או ישאר מושקע בכל עת שהיא בבטחונות של ממשלת פלשתינה (א"י).

(2) כל סכומי כסף שיהיו דרושים מזמן לזמן לסילוק כל פקדון או פקדונות מכוח פקודה זו או לסילוק כל ריבית על הפקדון או לתשלום כל הוצאה שהוצאה בביצועה של פקודה זו מותר לאספם ע"י מכירת בטחונות אלה, כולם או מקצתם: בתנאי שבאישורו של הנציב העליון רשאית ממשלת פלשתינה (א"י) להלוות לבנק החסכונות מקופת ההכנסות הכלליות את כל אותם סכומי הכסף שיהיו דרושים למטרות האמורות לעיל, עד שאפשר יהיה לאספם ממכירת בטחונות כאלה והלוואות אלה תשאנה ריבית לפי השער שמשלמין מזמן לזמן למפקידים.

החשבונות.

12. המנהל הכללי של בתי הרואר יגיש לנציב העליון בהקדם האפשרי לאחר סיומה של כל שנה החשבונות שנתיים של ההכנסה וההוצאה של בנק החסכונות ושל הפקדונות שנתקבלו והריבית שנוקפה לזכותם של המפקידים בשנה המסתיימת ביום שלושים ואחד במרץ בצירוף חשבון האקטיב והפסיב של בנק החסכונות. החשבונות האלה יוגשו לנציב העליון לאחר שבוקרו ונתאשרו ע"י מבקר החשבונות של הממשלה, ולאח"כ יפורסמו בעתון הרשמי ויוגשו למזכיר הממלכה.

עודפים וזרעונות.

13.—(1) אם באינו שנה שהיא תהא ההכנסה של בנק החסכונות בלתי מספקת לתשלום הריבית המגיעה למפקידים ולכיסוי כל ההוצאות שהוצאו עפ"י הפקודה הזאת יכוסה אותו הגרעון בכספי ההכנסות הכלליות של פלשתינה (א"י).

(2) אם באינו שנה שהיא תהא ההכנסה של בנק החסכונות יותר ממספקת לתשלום הריבית המגיעה למפקידים וכל שאר ההוצאות עפ"י הפקודה הזאת, רשאי יהא הנציב העליון להורות כי העודף או כל חלק הימנו יועבר להכנסות הכלליות של הממשלה:

בתנאי כי לא תעשה העברה כזאת אלא אם כן יהא האקטיב של בנק החסכונות לאחר ההעברה עולה על הפסיב כדי שעור של לא פחות מחמשה עשר אחוזים למאה של ההתחייבויות למפקידים.

(3) אם ביום השלושים ואחד במרץ בכל שנה שהיא יהא האקטיב של בנק החסכונות עולה בשעור של יותר מחמשה עשר אחוזים על ההתחייבויות למפקידים, רשאי יהא הנציב העליון באישורו המוקדם של מזכיר הממלכה להורות כי העודף

שלמעלה מחמשה עשר האחוזים או כל חלק הימנו יועבר להכנסות הכלליות של הממשלה.

14.—(1) הנציב העליון רשאי להתקין תקנות להנהלתו ולהסדרתו של בנק החסכוניות.

הכנסות להתיקון תקנות.

(2) ביחוד תוכלנה תקנות אלה לקבוע את הענינים דלקמן בלי לפגוע בכללותן של הסמכויות המוזכרות לעיל:—

- (א) לקבוע מי רשאי להשליש פקדונות;
- (ב) לקבוע שעורים (מקסימום) לפקדונות;
- (ג) לקבוע את אפני השלשת פקדונות;
- (ד) לקבוע את אפני הוצאת פקדונות וריבית;
- (ה) לקבוע את הזמנים אשר בהם חייבים מפקידים להחזיר את ספרי פקדונותיהם לבנק החסכוניות;

(ו) להסדיר את ענין השלשת פקדונות ע"י קטנים, אפוטרופסים, נאמנים, נשים נשואות, אגודות שיתופיות ושאר איגודים של בני אדם, בין רשומים ובין בלתי רשומים;

(ז) לקבוע תנאים להוצאת כספים ע"י קטנים, אפוטרופסים, נאמנים, נשים נשואות, אגודות שיתופיות ושאר איגודים של בני אדם, בין רשומים ובין בלתי רשומים;

(ח) לקבוע את אפני הטיפול בפקדונות של נפטרים או של אנשים שאינם שפויים בדעתם;

(ט) לקבוע קנסות של לא יותר ממאה פונט על הפרת כל תקנה כזאת;

(י) לקבוע הוראות להחרמת פקדונות שהושלשו מתוך הפרת זדונית של פקודה זו.

(יא) להרשות למנהל הכללי של בתי הדואר לחתום על הסכם עם בנק החסכוניות של בתי הדואר בממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה וצפון אירלנד או עם בנק החסכוניות הממשלתי של כל דומיניון בריטי, מושבה בריטית, מדינה הכפופה להגנה בריטית, או ארץ חסות בריטית או כל ארץ אשר נתקבל מנדט עליה מאת חבר הלאומים ואותו מנדט מתנהל ע"י הוד מלכותו, או עם כל ארץ נכריה, להעברת כל סכומים הזקופים לזכותם של מפקידים מאותם בנקים לחסכוניות לבנק החסכוניות של בתי הדואר לפלשתינה (א"י), ולהיפך, ולקבוע תנאים להעברות כאלה.

15.—(1) אסור לשום אדם שנתמנה להוציא לפועל את הפקודה הזאת לגלות את שמו של כל מפקיד או את הסכום שכל מפקיד השליש או הוציא אלא לפי החוק, או אלא לאותו אדם או לאותם בני אדם שנתמנו לעזור בהוצאת הפקודה לפועל.

אסור לגלות את שמות המפקידים, וכו'.

(2) כל העובר על הוראה מהוראות הסעיף הזה יהא צפוי בצאתו חייב בדינו במשפט תכוף לקנס לא יותר ממאה פונט.

16. אם יתגלע סכסוך בין המנהל הכללי של בתי הדואר או הפקיד הממונה ומפקח על כל סניף מסניפי בנק החסכוניות לבין כל מפקיד יחיד או אפוטרופוס, מנהל עזבון, יורש או קרוב של מפקיד, או לבין כל נושה או בעל זכות העברה של מפקיד שנעשה פושט רגל או נטול יכולת לשלם חובותיו, או לבין כל אדם

יישוב סכסוכים.

הטוען כי הוא אפוטרופוס, מנהל עזבון, יורש, קרוב, נושה או בעל זכות העברה, או הטוען כי הוא זכאי בכל כסף שהופקד באותו בנק חסכונית, הרי בכל מקרה כזה מעבירין את הענין השנוי במחלוקת לבורר שימנה על ידי הנציב העליון, וכל צו, פסק או החלטה שיינתנו ע"י אותו בורר יהיו סופיים ומחייבים את כל הצדדים ויהיו מוחלטים לכל דבר, ללא שום ערעור.

אין הממשלה
אחראית לתביעות.

17. כל אימת שהמנהל הכללי של הדואר או כל אדם הפועל ברשותו של איזה סכום או עשה איזה מעשה בהתאם לפקודה זו ולתקנות שהותקנו על פיה באותה עשה, לא יהיו המנהל הכללי של בתי הדואר ואותו אדם אחראים לכל תביעה מצד כל אדם בקשר לאותו תשלום או לאותו מעשה, אלא שבכל זאת רשאי אותו אדם לגבות כל סכום המגיע לו כחוק מאת האדם שהמנהל הכללי של בתי הדואר שלם אותו לו.

שחרור טרנסאקציה
מסם הבולים.

18. כל טראנסאקציה בין המנהל הכללי של בתי הדואר לבין כל מפקיד או יורשיו או בא כוחו האישי הנובעת מכל סכום שהופקד בחשבון המפקיד או שהוצא ממנו או מכל סכום שעומדים להפקידו או להוציאו כך, תהא פטורה ממס הבולים.

ביטול
פרק קטן.

19. חלק ז' של פקודת בתי הדואר מבוטל בזה.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

18 בדצמבר, 1941.

פקודת המשקאות המשכרים (תקון)

מס' 41 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת מכירת המשקאות המשכרים (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2. פסקא 3 מן התוספת הראשונה לפקודה העיקרית תבוטל והפסקא דלקמן תבוא במקומה:—

תקון התוספת
הראשונה לפקודה
העיקרית.

„ג. בעד כל „רשיון קמעוני לשתיה במקום“:—

(i) כשהמקום שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים משמש בית-מלון, פנסיון או בית-לינה:—

פונטים

(א) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא חמש מאות מיל או פחות מכן

מחשה'עשר

(ב) אם שכר האכסניה היומי הכללי הוא יותר מחמש מאות מיל אך פחות משמונה מאות מיל עשרים

(ג) אם שכר האכסניה היומי הכללי הוא משמונה מאות מיל ומעלה ארבעים

(11) כשהמקום שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים משמש בית-קפה או מסעדה או בית-ייין צבורי, או משמש באמת ובתמים כמועדון שמוכרין בו משקאות משכרים לחברים בלבד, או משמש כתיאטרון, אולם קונצרטים או אולם רקודים או מקום שעשוע צבורי המשדה-עשר.

3. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י תוספת הסעיף-קטן דלקמן בסופו:—

„(3) עפ"י צו הנציב העליון במועצה אפשר לתקן מזמן לזמן את התוספת הראשונה של פקודה זו.”

תקן התוספת
הראשונה ע"י
הנציב העליון
במועצה.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

18 בדצמבר, 1941.